

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/60/2017
Identifikačné číslo spisu: 5114210893
Dátum vydania rozhodnutia: 23.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5114210893.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: JM profit s.r.o., so sídlom Kvetná 65, 059 14 Spišský Štiavnik, IČO: 36 763 594, zast. Hudzík & Partners, s.r.o., so sídlom Mnoheľova 830/15, 058 01 Poprad, IČO: 47 251 654, konajúca prostredníctvom svojho konateľa, advokáta JUDr. Jána Hudzika, proti žalovanému: BCI, a.s., so sídlom Mydlárska 8718/7A, 010 01 Žilina, IČO: 31 617 794, zast. Karkó, s.r.o., so sídlom Sad na Studničkách 1029/32, 010 01 Žilina, IČO: 50 158 121, konajúca prostredníctvom svojho konateľa, advokáta Mgr. Richarda Karkóa, v konaní o určenie popretých pohľadávok, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 5Cbi/13/2014, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 13CoKR/30/2016-434 z 25. januára 2017, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 5Cbi/13/2014-290 zo dňa 19.01.2016 určil, že žalobca má voči dlžníkovi BCI, a.s., pohľadávku vo výške 68 976,82 eur titulom nezaplatenej faktúry č. 101100417 zo dňa 02.09.2011 na zaplatenie ceny za dielo podľa zmluvy o dielo č. 360/110117/11/SD-147, uplatnenú prihláškou do konania sp. zn. 3R/4/2013 pod číslom 1411, ďalej že žalobca má voči dlžníkovi BCI, a.s., pohľadávku vo výške 69 373,84 eur titulom nezaplatenej faktúry č. 10110021 zo dňa 10.10.2011 na zaplatenie ceny za dielo podľa zmluvy o dielo č. 360/110117/11/SD-147, uplatnenú prihláškou do konania sp. zn. 3R/4/2013 pod číslom 1412, že žalobca má voči dlžníkovi BCI, a.s., pohľadávku vo výške 61 945,83 eur titulom nezaplatenej faktúry č. 10110027 zo dňa 21.11.2011 na zaplatenie ceny za dielo podľa zmluvy o dielo č. 360/110117/11/SD-147, uplatnenú prihláškou do konania sp. zn. 3R/4/2013 pod číslom 1413, že žalobca má voči dlžníkovi BCI, a.s., pohľadávku vo výške 2 274,11 eur titulom nezaplatenej faktúry č. 10120033 zo dňa 06.08.2012 na zaplatenie ceny za dielo podľa zmluvy o dielo č. 24/110127/12/SD-138, uplatnenú prihláškou do konania sp. zn. 3R/4/2013 pod číslom 1414, že žalobca má voči dlžníkovi BCI, a.s., pohľadávku vo výške 9 055,- eur titulom nezaplatenej faktúry č. 10120048 zo dňa 20.09.2012 na zaplatenie ceny za dielo podľa zmluvy o dielo č. 24/110127/12/SD-138, uplatnenú prihláškou do konania sp. zn. 3R/4/2013 pod číslom 1415, že žalobca má voči dlžníkovi BCI, a.s., pohľadávku vo výške 6 544,69 eur titulom nezaplatenej

faktúry č. 10120056 zo dňa 12.10.2012 na zaplataenie ceny za dielo podľa zmluvy o dielo č. 24/110128/12/01-150, uplatnenú prihláškou do konania sp. zn. 3R/4/2013 pod číslom 1416, že žalobca má voči dlžníkovi BCI, a.s., pohľadávku vo výške 24 049,40 eur titulom nezaplataenej faktúry č. 10120067 zo dňa 10.12.2012 na zaplataenie ceny za dielo podľa zmluvy o dielo č. 24/110128/12/01-150, uplatnenú prihláškou do konania sp. zn. 3R/4/2013 pod číslom 1417, že žalobca má voči dlžníkovi BCI, a.s., pohľadávku vo výške 10 586,26 eur titulom nezaplataenej faktúry č. 10120055 zo dňa 12.10.2012 na zaplataenie ceny za dielo podľa Zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269, uplatnenú prihláškou do konania sp. zn. 3R/4/2013 pod číslom 1418, že žalobca má voči dlžníkovi BCI, a.s., pohľadávku vo výške 39 304,70 eur titulom nezaplataenej faktúry č. 10120063 zo dňa 31.10.2012 na zaplataenie ceny za dielo podľa zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269, uplatnenú prihláškou do konania sp. zn. 3R/4/2013 pod číslom 1419, že žalobca má voči dlžníkovi BCI, a.s., pohľadávku vo výške 544,50 eur titulom nezaplataenej faktúry č. 10120070 zo dňa 10.12.2012 na zaplataenie ceny za dielo podľa zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269, uplatnenú prihláškou do konania sp. zn. 3R/4/2013 pod číslom 1420, že žalobca má voči dlžníkovi BCI, a.s., pohľadávku vo výške 134 489,71 eur titulom nezaplataenej faktúry č. 10130002 zo dňa 30.01.2013 na zaplataenie ceny za dielo podľa zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269, uplatnenú prihláškou do konania sp. zn. 3R/4/2013 pod číslom 1421, že žalobca má voči dlžníkovi BCI, a.s., pohľadávku vo výške 618,09 eur titulom nezaplataenej faktúry č. 10120068 zo dňa 10.12.2012 na zaplataenie ceny za dielo na základe objednávky č. GR 2012/343 uplatnenú prihláškou do konania sp. zn. 3R/4/2013 pod číslom 1422, že žalobca má voči dlžníkovi BCI, a.s., pohľadávku vo výške 2 017,30 eur titulom nezaplataenej faktúry č. 10130003 zo dňa 30.01.2013 na zaplataenie ceny za dielo na základe objednávky č. 326/2012/01 uplatnenú prihláškou do konania sp. zn. 3R/4/2013 pod číslom 1423, že žalobca má voči dlžníkovi BCI, a.s., pohľadávku vo výške 1 143,96 eur titulom nezaplataenej faktúry č. 10130034 zo dňa 24.05.2013 na zaplataenie ceny za dielo na základe objednávky č. 110132/2013-123 uplatnenú prihláškou do konania sp. zn. 3R/4/2013 pod číslom 1424. O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 1 758,14 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie poukázal na žalobu, ktorou sa žalobca (ďalej označovaný aj ako „veriteľ“ alebo „zhotoviteľ“) domáhal určenia pohľadávok. Žalobca uviedol, že uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 3R/4/2013 bolo voči žalovanému, spoločnosti BCI, a.s., so sídlom pôvodne M. R. Štefánika 32, 012 39 Žilina (od 30.12.2016 so sídlom Mydlárska 8718/7A, 010 01 Žilina), IČO: 31 617 794 (ďalej označovaný aj ako „dlžník“ alebo „objednávateľ“), začaté reštrukturalizačné konanie. Uznesením okresného súdu sp. zn. 3R/4/2013 zo dňa 19.12.2013 bola povolená reštrukturalizácia dlžníka a za správcu bola ustanovená JUDr. Marína Gallová. Žalobca si ako veriteľ dňa 28.01.2014 prihlásil 14 pohľadávok do reštrukturalizácie dlžníka vo výške 430 925,11 eur, zaradených do zoznamu pohľadávok pod číslami 1411 až 1424. Reštrukturalizačná správkyňa všetkých 14 prihlásených pohľadávok poprela dňa 28.02.2014. Tieto pohľadávky v zozname prihlásených pohľadávok označila za nezistené a nepriznala žalobcovi ako veriteľovi prislúchajúce hlasovacie práva na schôdzi veriteľov. Ako dôvody popretia uviedla správkyňa pri jednotlivých pohľadávkach dve formulácie dôvodov, a to:

1/ Pohľadávka popretá čo do právneho dôvodu čo do výšky z dôvodu, že veriteľ nepreukázal existenciu jeho pohľadávky, nepredložil žiaden dôkaz o vykonaní prác. Správkyňa taktiež prihľadla na námietku dlžníka, ktorý pohľadávku neuznáva čo do dôvodu a čo do výšky z dôvodu, že fakturované práce neboli vykonané v kvalite a v termínoch dojednaných v zmluve. Pohľadávka popretá čo do právneho dôvodu, čo do výšky v časti úrokov z omeškania v celej výške (vo výške, v akej veriteľ prihlásil v jednotlivých prihláškach úroky z omeškania) z dôvodu, že veriteľ nepreukázal právny dôvod ich vzniku. Správkyňa prihľadla k podnetu na popretie pohľadávky v rozsahu, že vznik pohľadávky veriteľa nebol dostatočne a zrozumiteľne preukázaný.

2/ Pohľadávka popretá čo do právneho dôvodu čo do výšky z dôvodu, že veriteľ nepreukázal existenciu jeho pohľadávky, nepredložil žiaden dôkaz o vykonaní prác. Správkyňa taktiež prihľadla na námietku dlžníka, ktorý pohľadávku neuznáva čo do dôvodu a čo do výšky z dôvodu, že fakturované práce neboli vykonané v kvalite a v termínoch dojednaných v zmluve. Správkyňa prihľadla k podnetu na popretie pohľadávky v rozsahu, že vznik pohľadávky veriteľa nebol dostatočne a zrozumiteľne preukázaný.

Dôvod popretia pohľadávky podľa bodu 1 je uvedený pri pohľadávkach vedených v zozname

prihlásených pohľadávok pod číslami 1411 až 1419 a pod č. 1421. Dôvod popretia pohľadávky podľa bodu 2 je uvedený pri pohľadávkach vedených pod číslami 1420, 1422 až 1424. Žalobca s dôvodmi popretia pohľadávok nesúhlasil a existenciu všetkých prihlásených a popretých pohľadávok preukazoval doložením zmlúv o dielo, na základe ktorých boli vystavené jednotlivé faktúry na zaplatenie cien za diela. Tieto zmluvy zakladajú právny dôvod uplatnenia úrokov z omeškania vo výške, v akej si ich veriteľ u správcu prihlásil. Žalobca tiež predložil ku všetkým popretým pohľadávkam aj doklady potvrdzujúce vykonanie fakturovaných prác a prehlásil, že práce boli vykonané v kvalite a v termínoch dojednaných v jednotlivých zmluvách o dielo a v ich dodatkoch.

3. Z odôvodnenia prvoinštančného súdu ďalej vyplýva, že veriteľ ako zhotoviteľ a dlžník ako objednávateľ uzatvorili dňa 23.08.2011 zmluvu o dielo č. 360/110117/11/SD -147 na zhotovenie diela „Obchodné centrum Martin - Košúty“. Na základe tejto zmluvy veriteľ ako zhotoviteľ vykonal pre dlžníka ako objednávateľa dodávku a montáž zámočnických prvkov na stavbe „Obchodné centrum Martin - Košúty“ podľa súpisu prevedených prác zo dňa 31.08.2011. Dňa 02.09.2011 vystavil faktúru č. 10110017 na sumu 43 301,38 eur. Faktúra bola splatná dňa 06.11.2011. Dňa 07.12.2011 dlžník uhradil sumu vo výške 41 497,16 eur. Neuhradená ostala dlžná suma vo výške 1 804,22 eur, ktorá zodpovedala zadržanej platbe a ktorá bola splatná dňa 30.12.2011. Omeškaním dlžníka s úhradou faktúry vznikol veriteľovi podľa článku XIII. ods. 13.5 zmluvy o dielo č. 360/110117/11/SD-147 úrok z omeškania vo výške 0,5% z ceny diela za každý aj začatý týždeň omeškania platby v prípade omeškania objednávateľa s úhradou faktúr zhotoviteľovi. Cena diela podľa článku IV. zmluvy o dielo č. 360/110117/11/SD-147 bola dohodnutá na 122 132,16 eur. Úrok z omeškania vo výške 0,5% zo sumy 122 132,16 eur, t. j. 610,66 eur, za každý aj začatý týždeň omeškania od 07.11.2011 do 07.12.2011 a od 31.12.2011 do 30.12.2013 (povolenia reštrukturalizácie) je 67 172,60 eur.

4. Na základe zmluvy o dielo č. 360/110117/11/SD-147 veriteľ ako zhotoviteľ vykonal pre dlžníka ako objednávateľa dodávku a montáž zámočnických prvkov na stavbe „Obchodné centrum Martin - Košúty“ podľa súpisu prevedených prác zo dňa 30.09.2011. Dňa 10.10.2011 vystavil faktúru č. 10110021 na sumu 96 797,23 eur. Faktúra bola splatná dňa 14.12.2011. Dňa 22.12.2011 dlžník uhradil sumu vo výške 50 000,- eur, dňa 23.01.2012 sumu vo výške 20 000,- eur, dňa 03.02.2012 sumu vo výške 12 000,- eur a dňa 20.02.2012 sumu vo výške 10 764,01 eur. Neuhradená ostala dlžná suma vo výške 4 033,22 eur. Omeškaním dlžníka s úhradou faktúry vznikol veriteľovi podľa článku XIII. ods. 13.5 zmluvy o dielo č. 360/110117/11/SD-147 úrok z omeškania vo výške 0,5% z ceny diela za každý aj začatý týždeň omeškania platby. Cena diela podľa článku IV. zmluvy o dielo č. 360/110117/11/SD-147 bola dohodnutá na 122 132,16 eur. Úrok z omeškania vo výške 0,5% zo sumy 122 132,16 eur, t. j. 610,66 eur, za každý aj začatý týždeň omeškania od 15.12.2011 do 30.12.2013 (povolenia reštrukturalizácie) je 65 340,62 eur.

5. Na základe zmluvy o dielo č. 360/110117/11/SD-147 veriteľ ako zhotoviteľ vykonal pre dlžníka ako objednávateľa dodávku a montáž zámočnických prvkov na stavbe „Obchodné centrum Martin - Košúty“ podľa súpisu prevedených prác zo dňa 07.11.2011. Dňa 21.11.2011 vystavil faktúru č. 10110027 na sumu 6 459,98 eur. Faktúra bola splatná dňa 25.01.2012. Dňa 02.04.2012 uhradil dlžník sumu vo výške 4 920,59 eur a dňa 10.05.2012 došlo k jednostrannému započítaniu pohľadávky zo strany dlžníka vo výške 1 270,22 eur. Neuhradená ostala dlžná suma vo výške 269,17 eur. Omeškaním dlžníka s úhradou faktúry vznikol veriteľovi podľa článku XIII. ods. 13.5 zmluvy o dielo č. 360/110117/11/SD-147 úrok z omeškania vo výške 0,5% z ceny diela za každý aj začatý týždeň omeškania platby. Cena diela podľa článku IV. zmluvy o dielo č. 360/110117/11/SD-147 bola dohodnutá na 122 132,16 eur. Úrok z omeškania vo výške 0,5% zo sumy 122 132,16 eur, t. j. 610,66 eur, za každý aj začatý týždeň omeškania od 26.01.2012 do 30.12.2013 (povolenia reštrukturalizácie) je 61 676,66 eur.

6. Dňa 30.05.2012 dlžník v zmysle zmluvy č. 360/110117/11/SD-147 uplatnil u zhotoviteľa reklamáciu č. 61/G/MT a žiadal odstrániť vadu diela do 01.06.2012. Dlžníkovi bola reklamácia doručená dňa 04.06.2012 a vada bola odstránená dňa 05.06.2012.

7. Veriteľ ako zhotoviteľ a dlžník ako objednávateľ uzatvorili dňa 03.08.2012 zmluvu o dielo č.

24/110127/12/SD-138 na zhotovenie diela „Obchodné centrum Martin - Košúty II. etapa“. Na základe tejto zmluvy veriteľ ako zhotoviteľ vykonal pre dlžníka ako objednávateľa dodávku a montáž zámočnických prvkov na stavbe „Obchodné centrum Martin - Košúty II. etapa“ podľa súpisu prevedených prác zo dňa 31.07.2012. Dňa 06.08.2012 vystavil faktúru č. 10120033 na sumu 23 971,56 eur. Faktúra bola splatná dňa 10.10.2012. Dňa 19.10.2012 dlžník uhradil sumu vo 22 972,75 eur. Zvyšná dlžná suma vo výške 998,81 eur bola ako zadržaná platba splatná dňa 15.11.2013. Omeškaním dlžníka s úhradou faktúry vznikol veriteľovi podľa článku XIII. ods. 13.5 zmluvy o dielo č. 24/110127/12/SD-138 nárok na úrok z omeškania vo výške 0,5% z ceny diela za každý aj začatý týždeň omeškania platby. Cena diela podľa článku IV. zmluvy o dielo č. 24/110127/12/SD-138 bola dohodnutá na 28 340,30 eur. Úrok z omeškania vo výške 0,5% zo sumy 28 340,30 eur, t. j. 141,70 eur, za každý aj začatý týždeň omeškania od 11.10.2012 do 19.10.2012 a od 16.11.2013 do 30.12.2013 (povolenia reštrukturalizácie) je 1 275,30 eur.

8. Na základe zmluvy o dielo č. 24/110127/12/SD-138 veriteľ ako zhotoviteľ vykonal pre dlžníka ako objednávateľa dodávku a montáž zámočnických prvkov na stavbe „Obchodné centrum Martin - Košúty II. etapa“ podľa súpisu prevedených prác zo dňa 20.09.2012. Dňa 20.09.2012 vystavil faktúru č. 10120048 na sumu 10 036,80 eur. Faktúra bola splatná dňa 24.11.2012. Dňa 07.03.2013 dlžník uhradil sumu vo výške 9 200,40 eur. Neuhradená ostala dlžná suma vo výške 836,40 eur. Z tejto sumy polovica vo výške 418,20 eur bola splatná dňa 24.11.2012, druhá polovica vo výške 418,20 eur bola splatná dňa 15.11.2013. Omeškaním dlžníka s úhradou faktúry vznikol veriteľovi podľa článku XIII. ods. 13.5 zmluvy o dielo č. 24/110127/12/SD-138 úrok z omeškania vo výške 0,5% z ceny diela za každý aj začatý týždeň omeškania platby. Cena diela podľa článku IV. zmluvy o dielo č. 24/110127/12/SD-138 bola dohodnutá na 28 340,30 eur. Úrok z omeškania vo výške 0,5% zo sumy 28 340,30 eur, t. j. 141,70 eur, za každý aj začatý týždeň omeškania od 25.11.2012 do 30.12.2013 je 8 218,60 eur.

9. Veriteľ ako zhotoviteľ a dlžník ako objednávateľ uzatvorili dňa 27.09.2012 zmluvu o dielo č. 24/110128/12/01-150 na zhotovenie „Obchodné centrum Saller Humenné“. Na základe tejto zmluvy veriteľ ako zhotoviteľ vykonal pre dlžníka ako objednávateľa dodávku a montáž zámočnických prvkov na stavbe „Obchodné centrum Saller Humenné“ podľa súpisu prevedených prác zo dňa 28.09.2012. Dňa 12.10.2012 vystavil faktúru č. 10120056 na sumu 59 830,80 eur. Faktúra bola splatná dňa 21.11.2012. Dňa 19.12.2012 uhradil dlžník sumu vo výške 57 337,85 eur. Zvyšná dlžná suma vo výške 2 492,95 eur bola ako zadržaná platba splatná dňa 10.11.2013. Omeškaním dlžníka s úhradou faktúry vznikol veriteľovi podľa článku XIII. ods. 13.5 zmluvy o dielo č. 24/110128/12/01-150 úrok z omeškania vo výške 0,5% z ceny diela za každý aj začatý týždeň omeškania platby. Cena diela podľa článku IV. zmluvy o dielo č. 24/110128/12/01-150 bola dohodnutá na 73 668,56 eur. Úrok z omeškania vo výške 0,5% zo sumy 73 668,56 eur, t. j. 368,34 eur, za každý aj začatý týždeň omeškania od 22.11.2012 do 19.12.2012 a od 11.11.2013 do 30.12.2012 je 4 051,74 eur.

10. Na základe zmluvy o dielo č. 24/110128/12/01-150 veriteľ ako zhotoviteľ vykonal pre dlžníka ako objednávateľa dodávku a montáž zámočnických prvkov na stavbe „Obchodné centrum Saller Humenné“ podľa súpisu prevedených prác zo dňa 26.11.2012. Dňa 10.12.2012 vystavil faktúru č. 10120067 na sumu 14 198,40 eur. Faktúra bola splatná dňa 19.01.2013. Dňa 16.05.2013 dlžník uhradil sumu vo výške 8 566,- eur. Neuhradená ostala dlžná suma vo výške 5 632,40 eur. Omeškaním dlžníka s úhradou faktúry vznikol veriteľovi podľa článku XIII. zmluvy o dielo č. 24/110128/12/01-150 úrok z omeškania vo výške 0,5% z ceny diela za každý aj začatý týždeň omeškania platby. Cena diela podľa článku IV. ods. 13.5 zmluvy o dielo č. 24/110128/12/01-150 bola dohodnutá na 73 668,56 eur. Úrok z omeškania vo výške 0,5% zo sumy 73 668,56 eur, t. j. 368,34 eur, za každý aj začatý týždeň omeškania od 20.01.2013 do 30.12.2013 je 18 417,- eur.

11. Veriteľ ako zhotoviteľ a dlžník ako objednávateľ uzatvorili dňa 15.10.2012 zmluvu o dielo č. 24/110132/12/01-269 na zhotovenie „Špecializované predajne Čadca“. Na základe tejto zmluvy vykonal veriteľ ako zhotoviteľ pre dlžníka ako objednávateľa dodávku a montáž zámočnických prvkov na stavbe „Špecializované predajne Čadca“ podľa súpisu prevedených prác zo dňa 28.09.2012. Dňa 12.10.2012 vystavil faktúru č. 10120055 na sumu 41 078,40 eur. Faktúra bola v sume 37 655,20 eur splatná dňa

16.12.2012. V sume 1 711,60 eur (zodpovedajúcej polovici celkovej zadržanej platby 3 423,20 eur), bola faktúra splatná dňa 15.11.2013. Splatnosť druhej polovice zadržanej platby vo výške 1 711,60 eur bola dohodnutá až po uplynutí záručnej doby piatich rokov. Dňa 21.01.2013 dlžník uhradil sumu 37 655,20 eur, neuhradená ostala dlžná suma vo výške 3 423,20 eur. Omeškaním dlžníka s úhradou faktúry vznikol veriteľovi podľa článku XIII. ods. 13.5 zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269 úrok z omeškania vo výške 0,5% z neuhradenej čiastky za každý deň omeškania platby od 17.12.2012 do 21.01.2013 zo sumy 37 655,20 eur a od 16.11.2013 do 30.12.2013 zo sumy 1 711,60 eur, spolu vo výške 7 163,06 eur.

12. Na základe zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269 vykonal veriteľ ako zhotoviteľ pre dlžníka ako objednávateľa dodávku a montáž zámočnických prvkov na stavbe „Špecializované predajne Čadca“ podľa súpisu prevedených prác zo dňa 31.10.2012. V rovnaký deň vystavil faktúru č. 10120063 na sumu 135 192,- eur s odpočtom preddavku vo výške 60 000,- eur, t. j. k úhrade vo výške 75 192,- eur. Fakturovaná suma vo výške 63 926,- eur bola splatná dňa 04.01.2013 a suma zodpovedajúca polovici zadržanej platby vo výške 5 633,- eur (celá zadržaná suma bola 11 266,- eur) bola splatná dňa 15.11.2013. Splatnosť druhej polovice zadržanej platby vo výške 5 633,- eur bola v zmysle zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269 dohodnutá až po uplynutí záručnej doby piatich rokov. Dňa 23.01.2013 dlžník uhradil sumu 30 000,- eur, dňa 26.04.2013 uhradil sumu 20 000,- eur a dňa 16.05.2013 uhradil sumu 12 276,89 eur. Neuhradená ostala dlžná suma vo výške 12 915,11 eur. Omeškaním dlžníka s úhradou faktúry vznikol veriteľovi podľa článku XIII. ods. 13.5 zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269 úrok z omeškania vo výške 0,5% z neuhradenej čiastky za každý deň omeškania platby od 05.01.2013 do 23.01.2013 zo sumy 63 926,- eur, od 24.01.2013 do 26.04.2013 zo sumy 33 926,- eur, od 27.04.2013 do 16.05.2013 zo sumy 13 926,- eur, od 17.05.2013 do 30.12.2013 (povolenia reštrukturalizácie) zo sumy 1 649,11 eur a od 16.11.2013 do 30.12.2013 zo sumy 5 633,- eur, spolu vo výške 26 389,59 eur.

13. Na základe zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269 vykonal veriteľ ako zhotoviteľ pre dlžníka ako objednávateľa dielo „Doplnkové kovové konštrukcie a zámočnické konštrukcie“ na stavbe „Špecializované predajne Čadca“ podľa súpisu prevedených prác zo dňa 30.11.2012. Dňa 10.12.2012 vystavil faktúru č. 10120070 na sumu 60 489,60 eur s preddavkom vo výške 60 000,- eur, t. j. k úhrade 489,60 eur. Neuhradená ostala celá dlžná suma vo výške 489,60 eur. Prvá polovica zadržanej platby vo výške 244,80 eur bola splatná ku dňu 15.11.2013. Splatnosť druhej polovice zadržanej platby vo výške 244,80 eur bola v zmysle zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269 dohodnutá až po uplynutí záručnej doby piatich rokov. Omeškaním dlžníka s úhradou faktúry vznikol veriteľovi podľa článku XIII. ods. 13.5 zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269 úrok z omeškania vo výške 0,5% z neuhradenej čiastky za každý deň omeškania platby od 16.11.2013 do 30.12.2013 (povolenia reštrukturalizácie) zo sumy 244,80 eur, spolu vo výške 54,90 eur.

14. Na základe zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269 vykonal veriteľ ako zhotoviteľ pre dlžníka ako objednávateľa dielo na stavbe „Špecializované predajne Čadca“. Dňa 30.01.2013 vystavil faktúru č. 10130002 na sumu 93 063,24 eur. Neuhradená ostala dlžná suma vo výške 58 063,24 eur. Suma vo výške 80 756,77 eur bola splatná dňa 05.04.2013 a suma zodpovedajúca polovici zadržanej platby vo výške 6 153,235 (celá zadržaná suma bola 12 306,47 eur) bola splatná dňa 15.11.2013. Splatnosť druhej polovice zadržanej platby vo výške 6 153,235 eur bola v zmysle zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269 dohodnutá až po uplynutí záručnej doby piatich rokov. Dňa 16.05.2013 dlžník uhradil sumu 20 000,- eur, dňa 09.07.2013 uhradil sumu 10 000,- eur a dňa 08.10.2013 uhradil sumu 5 000,- eur. Omeškaním dlžníka s úhradou faktúry vznikol veriteľovi podľa článku XIII. ods. 13.5 zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269 úrok z omeškania vo výške 0,5% z neuhradenej čiastky za každý deň omeškania platby od 06.04.2013 do 16.05.2013 zo sumy 80 756,77 eur, od 17.05.2013 do 09.07.2013 zo sumy 60 756,77 eur, od 10.07.2013 do 08.10.2013 zo sumy 50 756,77 eur, od 09.10.2013 do 30.12.2013 zo sumy 45 756,77 eur a od 16.11.2013 do 30.12.2013 zo sumy 6 153,235 eur, spolu vo výške 76 426,47 eur.

15. Dňa 05.02.2013 bol medzi dlžníkom a žalobcom podpísaný protokol o odovzdaní a prevzatí diela

podľa zmluvy o dielo č. 24/110132/12/01-269, v ktorom boli vytýkané nedostatky a ktoré bolo podľa protokolu potrebné odstrániť do 15.03.2012. Žalobca uvedené nedostatky odstránil, o čom bol spísaný protokol o odstránení závad a nedostatkov doručený dlžníkovi dňa 12.03.2013.

16. Na základe objednávky č. GR 2012/343 zo dňa 23.11.2012 vykonal veriteľ ako zhotoviteľ pre dlžníka ako objednávateľa dodávku a montáž zámočnických prvkov na stavbe „Obchodné centrum Saller Humenné“ podľa súpisu prevedených prác zo dňa 26.11.2012. Dňa 10.12.2012 vystavil faktúru č. 10120068 na sumu 571,20 eur. Faktúra bola splatná dňa 14.01.2013, pričom dlžník z dlžnej sumy nič neuhradil. Nesplnením záväzku riadne a včas vznikol veriteľovi nárok na úroky z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v platnom znení (ďalej „ObchZ“), a to úrok z omeškania vo výške 8,75 % p. a. od 15.01.2013 do 30.12.2013 (povolenia reštrukturalizácie) zo sumy 571,20 eur, spolu vo výške 47,79 eur.

17. Na základe objednávky č. 326/2012/01 zo dňa 19.12.2012 vykonal veriteľ ako zhotoviteľ pre dlžníka ako objednávateľa dodávku a montáž zámočnických prvkov na stavbe „Obchodné centrum Saller Humenné“ podľa súpisu prevedených prác zo dňa 18.01.2013. Dňa 30.01.2013 vystavil faktúru č. 10130003 na sumu 1 882,80 eur. Faktúra bola splatná dňa 06.03.2013, z dlžnej sumy však dlžník nič neuhradil. Nesplnením záväzku riadne a včas vznikol veriteľovi nárok na úroky z omeškania podľa § 369 ods. 1 ObchZ, a to úrok z omeškania vo výške 8,75 % p. a. od 07.03.2013 do 30.12.2013 (povolenia reštrukturalizácie) zo sumy 1 882,80 eur, spolu vo výške 134,50 eur.

18. Na základe objednávky č. 110132/2013-123 zo dňa 13.05.2013 vykonal veriteľ ako zhotoviteľ pre dlžníka ako objednávateľa dodávku a montáž na stavbe „Špecializované predajne Čadca“ podľa súpisu prác a dodávok zo dňa 24.05.2013. Dňa 24.05.2012 vystavil faktúru č. 10130034 na sumu 1 094,40 eur. Faktúra bola splatná dňa 08.07.2013, pričom dlžník dlžnú sumu neuhradil. Nesplnením záväzku riadne a včas vznikol veriteľovi nárok na úroky z omeškania podľa § 369 ods. 1 ObchZ, a to úrok z omeškania vo výške 9,50 % p. a. od 09.07.2013 do 30.12.2013 (povolenia reštrukturalizácie) zo sumy 1 094,40 eur, spolu vo výške 49,56 eur.

19. Dňa 22.03.2013 dlžník na výzvu žalobcu zo dňa 30.01.2013 odsúhlasil ním evidované pohľadávky a ich zostatky ku 31.12.2012 voči dlžníkovi.

20. Súd prvej inštancie zistený skutkový stav subsumoval pod ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“) a ustanovenia Obchodného zákonníka (§ 124 ods. 1 až 4, ods. 7 ZoKR, § 369 ods. 1, § 536 ods. 1, 2 a § 546 ods. 1 ObchZ). Súd v prvom rade hodnotil včasnosť podania žaloby a včasnosť popretia pohľadávok v reštrukturalizačnom konaní. Konštatoval, že uznesením sp. zn. 3R/4/2013 zo dňa 19.12.2013, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 249/2013 zo dňa 30.12.2013, bola povolená reštrukturalizácia žalovaného. 30-dňová lehota na prihlasovanie pohľadávok v zmysle § 121 ZoKR začala plynúť dňa 31.12.2013 a skončila dňa 30.01.2014. 30-dňová lehota na popieranie pohľadávok začala plynúť dňa 31.01.2014 a skončila dňa 04.03.2014 (keďže posledný deň lehoty pripadol na sobotu 02.03.2014, lehota sa predĺžila do najbližšieho pracovného dňa, pondelka 04.03.2014). Lehota na podanie incidenčnej žaloby v zmysle § 124 ods. 4 ZoKR začala plynúť dňa 05.03.2014 a skončila dňa 03.04.2014. Preto ak správca poprel pohľadávku žalobcu dňa 28.02.2014 a žalobca podal incidenčnú žalobu dňa 26.03.2014, boli obidva tieto úkony urobené včas.

21. Prvoinštančný súd pri posudzovaní veci postupoval v intenciách nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“) č. k. II. ÚS 409/2013-49 zo dňa 11.09.2014, v ktorom ústavný súd vyslovil, že správca je pri popretí povinný jednoznačne vyjadriť aj dôvod a rozsah popretia pohľadávky, pričom obmedzenie popretia len na určitý dôvod, alebo na určitý rozsah popretia pohľadávky, znamená právnu fikciu uznania pohľadávky v nepopretom rozsahu. Je predovšetkým úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní, preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa svojich zistení ich poprieť alebo nie, pričom nedostatok popretia má za následok ich uznanie a tým aj účasť na uspokojovaní v konkurze. Úlohou incidenčného konania nie je opätovné preskúmavanie

uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť, či popierací prejav správcu obстоjí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená (teda úplne alebo v určitej časti alebo v určitom poradí). Výklad, podľa ktorého by popretie v akomkoľvek rozsahu (čo do dôvodu, výšky, vymáhateľnosti alebo poradia) automaticky aktualizovalo prieskumnú právomoc súdu konajúceho v incidenčnom konaní v celom rozsahu, by znamenal podstatné znevýhodnenie veriteľov tých pohľadávok, ktoré boli popreté čo do dôvodu a vymáhateľnosti. Z uvedeného vyplýva, že v už prebiehajúcim incidenčnom konaní, teda po márnom uplynutí lehoty na popretie pohľadávok, nie je možné zo strany správcu rozširovať dôvody popretia pohľadávky a na takéto popretie prihliadať.

22. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v prejednávanej veci správca poprel všetky prihlásené pohľadávky s rovnakým odôvodnením, ktoré súd vyhodnotil v prvej časti ako zmätočné a vnútorne rozporné. Uviedol, že správca v prvej vete popretia tvrdí, že žalobca nepredložil dôkaz o vykonaní prác a následne v druhej vete, že práce neboli vykonané v termínoch a kvalite určených v zmluve, ide o zjavný rozpor v tvrdeniach a jeden dôvod popretia vylučuje druhý. Ak správca tvrdí, že práce neboli vykonané v zmluvných termínoch a kvalite, tak tým súčasne tvrdí, že práce vykonané boli a nemôže obstať dôvod popretia, že práce vykonané neboli, resp. nebolo preukázané ich vykonanie. Dôvody popretia považoval súd za vyvrátené aj vykonanými dôkazmi, konkrétne Súpismi prác a dodávok podpísanými žalovaným či Protokolmi o odovzdaní a prevzatí diela, vyhotovenými na hlavičkovom papieri žalovaného (č. l. 117 a 203), podľa ktorých žalobca práce vykonal. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie ceny vykonaných diel, naopak nemal preukázané, že by tento nárok bol žalovaným uspokojený, preto sa správcom vykonané popretie vo svetle vykonaných dôkazov javí ako svojvoľné a účelové. Žalovaný v popretí, ani počas incidenčného konania neoznačil dôkazy o údajnej nekvalite prác vykonaných žalobcom, či o ich neskorom vykonaní v rozpore s termínmi dojednanými zmluve o dielo, okrem jedného prípadu uplatnenej vady diela na č. l. 94 a jedného prípadu omeškania so zhotovením diela, ktoré vyplýva z Protokolu na č. l. 203 - 205 spisu. Súd prvej inštancie konštatoval, že reklamovaná vada bola odstránená a žalovaný v popretí ani v incidenčnom konaní netvrdil ani nepreukazoval, že voči žalobcovi uplatnil akékoľvek nároky z väd diel či z omeškania so zhotovením diela, ktoré by si prípadne bol započítal voči pohľadávkam žalobcu.

23. Vo vzťahu k námietke žalovaného spočívajúcej v tvrdení, že k prihláškam pohľadávok žalobcu neboli pripojené prílohy, preto nebolo z čoho pri popretí pohľadávok správcom vychádzať, súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovi sa v konaní nepodarilo preukázať, že by k prihláškam ich prílohy boli pripojené. Súd uviedol, že od novely ZoKR účinnej od 01.01.2012 sú prihlášky doručované iba správcovi a hoci žalobca mohol doručiť prihlášky aj súdu, neučinil tak a súd tak nemohol posúdiť, či k prihláškam žalobcu boli pripojené aj prílohy. Súd preto vychádzal zo záveru, že prílohy k prihláškam pripojené neboli. Uviedol, že veriteľ, ktorý nedoloží svoje prihlášky prílohami, sa vystavuje riziku, že správca jeho pohľadávky poprie, ak nebude schopný inak zistiť oprávnenosť prihlásených pohľadávok. Veriteľovi však nič nebráni, aby prihlásené pohľadávky doložil dôkazmi v incidenčnom konaní, ako sa stalo aj v posudzovanej veci a bolo namieste od žalovaného očakávať, že takto doložené pohľadávky v incidenčnom konaní uzná. Koncentračná zásada sa v incidenčnom konaní týka iba skutkového a právneho vymedzenia pohľadávky a jej výšky (§ 32 ods. 15 in fine ZoKR) a netýka sa prípadného doplnenia dôkazov o oprávnenosti popretej pohľadávky v incidenčnom konaní. Poukázaním na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 30.01.2003, sp. zn. 29Cdo/1089/2000 súd uviedol, že žalobca môže v incidenčnom konaní okrem rozhodujúcich skutočností, ktoré obsahovala prihláška, uviesť aj ďalšie potrebné tvrdenia významné podľa hmotného práva pre jeho úspech v incidenčnom spore (pre doloženie toho, že ide o pravú pohľadávku, že ide o pohľadávku uplatnenú v správnej výške alebo pohľadávku uplatnenú v správnom poradí). Podľa názoru prvoinštančného súdu je potrebné rozdielne posúdiť situáciu, kedy sú pohľadávky veriteľa popreté z dôvodu nepripojenia príloh v konkurze a rozdielne v reštrukturalizácii. V konkurzných pomeroch nie je výnimočné, ak dlžník so správcom nekomunikuje, absentuje dlžníkovu účtovníctvo a podobne, čím môže byť úloha správcu preskúmať prihlásenú pohľadávku sťažená. V reštrukturalizačných pomeroch je z povahy veci situácia odlišná. V konkurzných, ako aj v reštrukturalizačných pomeroch je správca povinný vykonať aj pri absencii príloh

prihlášky aj vlastné šetrenie ohľadom prihlásených pohľadávok (§ 32 ods. 1 a § 124 ods. 1 ZoKR). V reštrukturalizačných pomeroch však správca v zásade vystupuje ako predĺžená ruka dlžníka, dlžník si správcu nielen vyberá, ale aj platí. Reštrukturalizácia môže byť úspešná len v prípade aktívneho prístupu a spolupráce dlžníka. Správca tak má, na rozdiel od konkurzných pomeroch, vždy k dispozícii účtovníctvo dlžníka, ako aj jeho zmluvnú dokumentáciu. Podľa prvoinštančného súdu tak nemôže obstať popretie prihlásených pohľadávok v reštrukturalizácii s poukazom na nedoloženie príloh prihlášok veriteľom. Správca bol povinný uplatnené nároky žalobcu preskúmať aj za súčinnosti s dlžníkom (žalovaným) a jasne vymedziť dôvody popretia. Zo zoznamu prihlášok podľa súdu vyplýva, že dlžník sa k prihláseným pohľadávkam žalobcu vyjadril, pričom musel disponovať aj zmluvnou dokumentáciou k prihláseným pohľadávkam.

24. Súd prvej inštancie s odkazom na nález Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 409/2013-49 (citovaný v bode 20 tohto rozhodnutia), nemohol prihliadať na nové dôvody pre neoprávnenosť pohľadávok žalobcu v časti úrokov z omeškania, ktoré žalovaný neuviedol v popretí pohľadávky, ale prvýkrát ich spomenul až vo vyjadrení zo dňa 30.07.2014 (č. l. 229), konkrétne na námietku žalovaného, že dohoda zmluvných strán v časti úrokov z omeškania vo výške 0,5% z ceny diela za každý aj začatý týždeň omeškania platby je neplatným dojednaním podľa § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Keďže táto námietka nebola súčasťou popretia pohľadávok, konajúci súd túto námietku nebral do úvahy a nepreskúmal ju. Vo vzťahu k popretiu v časti prihlásených úrokov z omeškania, súd považoval vznik nároku žalobcu za preukázaný listinnými dôkazmi a za súladný so zákonom a dojednanými zmluvami o dielo považoval aj výpočet úrokov z omeškania vykonaný v žalobe. Súd preveril výpočet z úrokov z omeškania vykonaný žalobcom a zistil, že je správny. Zdôraznil, že žalovaný voči výpočtu žalobcu nevzniesol žiadne argumenty (okrem námietky, na ktorú prvoinštančný súd nemohol prihliadať) a neoznačil ani žiadne dôkazy, ktorými by vyvracal tvrdenia a dôkazy o vykonaní diel žalobcom, z toho rezultujúci vznik omeškania žalovaného so zaplatením odplát za zhotovenie diel, a tým aj nároku žalobcu na úrok z omeškania. Na základe všetkých uvedených úvah súd prvej inštancie určil popretie pohľadávky žalobcu v celom rozsahu.

25. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, právo na plnú náhradu dôvodne uplatnených trov konania. Žalobca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia pre každý zo 14-tich uplatnených nárokov (určovacích návrhov) za štyri úkony právnej služby a ďalšiu náhradu cestovných výdavkov a náhradu za stratu času, celkovo vo výške 4 102,47 eur. Súd uplatnené trovy konania preskúmal a keďže predmetom konania bolo určenie pohľadávky popretej v reštrukturalizačnom konaní, priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia ako v určovacom spore s neoceniteľnou hodnotou veci. Na rozdiel od návrhu žalobcu mu však nepriznal trovy právneho zastúpenia za každý samostatný výrok, ktorého sa žalobca domáhal, ale priznal mu trovy právneho zastúpenia ako pri spojení 35 vecí, keďže žalobca sa domáhal určenia 35 pohľadávok (odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku správne poznamenal, že správne malo byť uvedené 14 vecí a určenie 14-tich pohľadávok - pozn. dovolacieho súdu), a to podľa § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., teda odmenu pri spojení dvoch alebo viacerých vecí. Keďže žalobca sa domáhal určenia 14-tich pohľadávok, ktoré boli v reštrukturalizácii uplatnené samostatnými prihláškami a správca každú prihlášku zapísal do zoznamu pohľadávok samostatne a následne tieto pohľadávky poprel, v nadväznosti na čo sa žalobca domáhal určenia právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia týchto pohľadávok, súd prvej inštancie dospel k záveru, že ohľadom jednej pohľadávky uplatnenej v konkurznom konaní možno podať jednu samostatnú žalobu o jej určenie. Preto pokiaľ sa žalobca ako veriteľ pohľadávky domáhal pri každej samostatnej pohľadávke určenia viacerých čiastkových výrokov, t. j. napr. určenia právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia pohľadávky, patrí mu za jeden úkon právnej služby týkajúci sa jednej pohľadávky len jedna základná sadzba tarifnej odmeny. Žalobca mohol podať 14 samostatných, obsahovo zhodných žalôb, pričom v každej z týchto 14-tich vecí by mu patrila náhrada trov právneho zastúpenia za každý jednotlivý úkon v plnej výške základnej sadzby tarifnej odmeny. Keďže žalobca podal jednu spoločnú žalobu, vykonal jeden spoločný úkon a v súlade s § 13 ods. 3 v spojení s § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. mu patrí za jeden úkon právnej služby tarifná odmena vypočítaná ako súčet jednej celej základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške jednej trinástiny výpočtového základu a jednej tretiny tarifnej odmeny,

ktorá by patrila advokátovi v ostatných spojených veciach, t. j. jednej tretiny trinásťnásobku základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške jednej trinástiny výpočtového základu. Za jeden úkon právnej služby tak patrí advokátovi v roku 2014 suma 329,97 eur, v roku 2015 suma 344,16 eur a v roku 2016 suma 352,- eur. Za 4 úkony právnej služby preto súd prvej inštancie ustálil výšku trov právneho zastúpenia vrátane režijného paušálu sumou 1 389,15 eur. Titulom náhrady cestovných výdavkov súd priznal žalobcovi sumu vo výške 143,35 eur a titulom nároku na náhradu za stratu času sumu 226,24 eur. Spolu tak trovy právneho zastúpenia predstavujú 1 758,14 eur.

26. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, po prejednaní veci podľa § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), rozsudkom č. k. 13CoKR/30/2016-434 zo dňa 25.01.2017, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správne rozhodnutie potvrdil, a to tak v napadnutých výrokoch o určení pohľadávok žalobcu voči žalovanému ako dlžníkovi v reštrukturalizačnom konaní vedenom pod sp. zn. 3R/4/2013, ako aj vo výroku o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania pred súdom prvej inštancie vyčíslené sumou 1 758,14 eur.

27. Vo vzťahu k procesnému postupu odvolacieho súdu spočívajúcemu v prejednaní odvolania žalovaného bez nariadenia ústneho pojednávania, odvolací súd poukázaním na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 13CoKR/30/2016-419 zo dňa 12.01.2017 uviedol, že podľa § 219 ods. 3 C. s. p. bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, na základe čoho boli v spojení s § 378 ods. 1 C. s. p. splnené procesné podmienky na verejné vyhlásenie rozsudku odvolacieho súdu.

28. V odôvodnení svojho rozsudku odvolací súd primárne uviedol, že aj keď odvolacie konanie začalo podaním odvolania zo dňa 24.02.2016 (č. l. 310 spisu), od 01.07.2016 bol odvolací súd v odvolacom konaní povinný postupovať a konať podľa Civilného sporového poriadku, a to v zmysle § 470 ods. 1, 2 C. s. p., podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, súčasne právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

29. Poukázaním na § 379, § 380 ods. 1, § 387 ods. 1 a 2 C. s. p., ďalej na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08.10.2009, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/170/2005 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2011 z 25.04.2012, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a v podrobnostiach naň odkázal. Uviedol, že práve z titulu aplikácie § 387 ods. 1, 2 C. s. p. nie je žiadúce, aby v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu boli zopakované tie závery a zhodnotenia, ktoré už odzneli v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia. Je postačujúce, pokiaľ sa len k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia zvyraznia právne významné, prípadne skutkovo rozhodné okolnosti, a to vo väzbe k odvolacím dôvodom.

30. Z odôvodnenia odvolacieho rozsudku ďalej vyplýva, že žalovaný v podanom odvolaní zotrval na tvrdení, že správkyňa poprela prihlásené pohľadávky žalobcu dôvodne, keďže jedinou prílohou prihlášok boli vystavené faktúry, čím žalobca ako veriteľ nedodrжал povinnosti podľa § 122 ZoKR a nepripojil všetky listiny, ktoré preukazujú v prihláške uvedené skutočnosti. K tejto námietke odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie uviedol, že zo žiadneho z ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii nevyplýva, že by žalobca ako veriteľ nemohol prihlásené pohľadávky prípadnými listinnými dôkazmi doložiť aj následne v priebehu incidenčného konania. Z § 122 ods. 1 ZoKR, ktoré v režime reštrukturalizačného konania odkazuje na primerané použitie § 29 ods. 1 až 6 a 8 ZoKR, síce vyplýva, že k prihláške sa pripoja listiny preukazujúce v nej uvedené skutočnosti (§ 29 ods. 6 ZoKR), zároveň však zo zákona o konkurze a reštrukturalizácii nevyplýva, že by relevantné listiny mohli byť pripojené len v čase, ktorý je zákonom vymedzený na podanie prihlášok. Zákon pre veriteľa, ktorý uplatňuje svoje práva prihláškou v reštrukturalizačnom konaní, stanovuje koncentračnú zásadu v § 124 ods. 4 ZoKR, v zmysle ktorého sa veriteľ popretej pohľadávky môže žalobou podanou voči dlžníkovi domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške. Zo žiadneho z ustanovení ZoKR nevyplýva, že by po

podaní prihlášky už veriteľ nebol oprávnený doplniť listinné dôkazy na preukázanie prihlásených pohľadávok. V súvislosti s predkladaním listinných dôkazov, ktorými veriteľ preukazuje prihlásené pohľadávky, odvolací súd poukázal aj na ust. § 118a ods. 1 O. s. p., platné v čase konania a rozhodovania prvoinštančného súdu. Z tohto ustanovenia vyplývalo, že v sporoch vyvolaných konkurzom mohli účastníci predkladať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, a to až do skončenia prvého pojednávania vo veci. Občiansky súdny poriadok priamo počítal s tým, že aj v priebehu incidenčného konania bude veriteľ predkladať dôkazy alebo navrhovať vykonanie takých dôkazov, ktorými bude preukazovať odôvodnenosť svojich prihlásených pohľadávok. Odvolací súd vo vzťahu k uvedenému mal za to, že žalobcovi v priebehu súdneho konania nič nebránilo dodatočne predložiť ďalšie listiny, ktoré pôvodne nepripojil k prihláškam pohľadávok v reštrukturalizačnom konaní a ktorými následne vo vyvolanom incidenčnom konaní preukazoval skutočnosť tvrdené v prihláškach jednotlivých pohľadávok.

31. Vo vzťahu k popieraniu prihlásených pohľadávok veriteľa sa odvolací súd stotožnil s vyslovenými závermi súdu prvej inštancie ohľadom odlišného posudzovania takéhoto popretia v konkurznom a reštrukturalizačnom konaní. Za situácie, kedy v reštrukturalizačnom konaní je nevyhnutná spolupráca dlžníka so správcom, nie je udržateľné popretie pohľadávok správcovi v reštrukturalizačnom konaní z dôvodu, že veriteľ k prihláškam pohľadávok nepripojil relevantné podklady. V podrobnostiach ohľadom vyslovených záverov odvolací súd odkázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

32. Žalovaný v odvolaní namietol tiež nezákonnosť a nesprávnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu v časti priznaných úrokov z omeškania majúť za to, že dojednané úroky z omeškania sú v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku v zmysle § 265 ObchZ, preto v prípade takejto dohody sa jedná o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ. Vo vzťahu k tejto námietke odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie poukázal na nález Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 409/2013-49 zo dňa 11.09.2014, z ktorého záverov vyplýva, že po uplynutí lehoty na popretie pohľadávky už správca nemôže v priebehu incidenčného konania rozširovať dôvody popretia pohľadávky. Za situácie, kedy správca neuviedol ako dôvod popretia námietku o neplatnosti dojednaných zmluvných strán podľa § 39 OZ o výške úroku z omeškania 0,5% z ceny diela za každý aj začatý týždeň omeškania (č. l. 9 - 64 spisu), nebolo možné nielen súdom prvej inštancie, ale ani odvolacím súdom preskúmať prihlásené pohľadávky žalobcu ako veriteľa na základe takto oneskorene uplatnenej námietky. Odvolací súd poukázal aj na obsah prihlášok pohľadávok žalobcu, ktoré sú založené na č. l. 245 - 272 súdneho spisu, v ktorých v kolónke č. 26 žalobca vo vzťahu k prihlásenej pohľadávke titulom úroku z omeškania uviedol, že nárok na úrok z omeškania vznikol podľa zmluvy o dielo, identifikovanej jej číslom a konkrétnym článkom tejto zmluvy, a to vo výške 0,5% z ceny diela za každý aj začatý deň omeškania platby. Ďalej je z kolónky č. 26 zrejme, akým spôsobom žalobca uplatnený úrok z omeškania vypočítaval, a síce ako úrok z omeškania vo výške 0,5% z celej ceny diela, počítaný za každý aj začatý týždeň omeškania. Možnosť žalovaného namietat' neprimeranú výšku úroku z omeškania a jeho neplatnosť podľa § 39 OZ tak nemohla brániť skutočnosť, že žalobca k prihláškam pohľadávok nepripojil všetky listiny týkajúce sa prihlásených pohľadávok, nakoľko priamo z textu vymedzenia právneho dôvodu vzniku pohľadávky je zrejme, že žalobca úroky z omeškania uplatňoval vo výške dohodnutej v zmluve o dielo 0,5% za každý aj začatý týždeň omeškania, počítanej nie z omeškanej, ale z celej ceny diela. Správkyňa preto nič nebránilo, aby takto vymedzený úrok z omeškania už v lehote na popieranie pohľadávok namietala z tých istých dôvodov, akými odôvodnila námietky vznesené až v priebehu incidenčného konania.

33. Žalovaný podaným odvolaním napadol aj výrok prvoinštančného rozsudku o náhrade trov konania a namietol, že v danom prípade nešlo o spojenie dvoch alebo viacerých vecí na spoločné konanie, preto nebolo namieste pri priznaní trov právneho zastúpenia vychádzať z § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.. Odvolací súd k tejto odvolacej námietke uviedol, že predmetom konania tak, ako ho vymedzil žalobca v petite podanej žaloby, bolo 14 samostatných určovacích výrokov a že žalobca má voči žalovanému pohľadávky uplatnené prihláškou do reštrukturalizačného konania. Z obsahu spisového materiálu mal odvolací súd za nepochybné, že sa jedná o samostatné pohľadávky žalobcu, ktoré vznikli na základe zmlúv o dielo uzavretých medzi žalobcom a žalovaným, na úhradu ceny diela spolu s príslušenstvom. V

prípade každej jednotlivej prihlásenej pohľadávky, ktorej určenie je predmetom konania, sa tak jedná o samostatnú pohľadávku, ktorú žalobca do reštrukturalizačného konania prihlásil samostatnou prihláškou, následne túto prihlášku správkyňa zahrnula do zoznamu prihlášok pod samostatným číslom a každú z týchto pohľadávok samostatne poprela. Nemôže preto obstať tvrdenie žalovaného, že sa jedná o jeden návrh na začatie konania len s prihliadnutím na skutočnosť, že v danom prípade súd prvej inštancie nerozhodoval o spojení vecí na spoločné konanie podľa vtedy platného § 112 ods. 1 O. s. p.. Odvolací súd zdôraznil, že na to, aby došlo k prejednaniu viacerých samostatných právnych vecí v jednom konaní, nie je nevyhnutne potrebné rozhodnutie súdu v zmysle § 112 ods. 1 O. s. p.. Uviedol, že k spojeniu vecí, ktoré môžu prebiehať pred súdom aj samostatne, môže dôjsť priamo na základe žaloby, v ktorej žalobca sám vymedzí ako predmet jedného konania viacero inak samostatných nárokov. V prejednávacom prípade žalobca podanou žalobou uplatnil nárok na určenie 14-tich pohľadávok prihlásených žalobcom v reštrukturalizačnom konaní vedenom voči žalovanému, čím sám žalobca priamo podanou žalobou spojil týchto 14 samostatne uplatniteľných nárokov na spoločné konanie. Súd prvej inštancie preto postupoval vecne správne, ak pri rozhodovaní o náhrade trov konania žalobcu postupoval podľa § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a z dôvodu spojenia viacerých vecí na spoločné konanie určil základnú výšku tarifnej odmeny ako súčet tarifnej odmeny v jednej zo žalobcom uplatnených vecí, zvýšenej o tretinu základnej tarifnej odmeny pri ďalších veciach spojených žalobcom na spoločné konanie.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p.. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, ktorému odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

35. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 20.03.2017.

36. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný (č. l. 451 - 454), prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C. s. p., teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalovaný dovolaciemu súdu navrhol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

37. Žalovaný v dovolaní uviedol, že popreté pohľadávky, určenia ktorých sa žalobca žalobou domáhal, pozostávali z istiny a zo zmluvných a zákonných úrokov z omeškania. Tieto nároky si žalobca v rámci reštrukturalizačného konania žalovaného prihlásil prihláškami, prílohou ktorých boli len vystavené faktúry resp. objednávky žalovaného. Poukázaním na § 122 ods. 1 ZoKR a § 29 ods. 6 ZoKR namietol, že nakoľko žalobca spolu so svojimi prihláškami nepredložil reštrukturalizačnej správkyňi listiny, ktoré by preukazovali v nich uvedené skutočnosti, bolo podľa názoru žalovaného povinnosťou reštrukturalizačnej správkyne prihlásené pohľadávky poprieť, pretože žalobca si nespĺnil povinnosť vyplývajúcu pre neho z vyššie citovaných zákonných ustanovení. Keďže reštrukturalizačná správkyňa z dôvodu na strane žalobcu nemala k dispozícii spolu s prihláškami aj listiny v zmysle § 122 ods. 1 v spojení s § 29 ods. 6 ZoKR, nemohla tieto ani relevantným spôsobom preskúmať, a teda nemohla v popieracom úkone tvrdiť absolútnu neplatnosť dojednania zmluvných úrokov z omeškania. Reštrukturalizačná správkyňa tak prihlásené zmluvné úroky z omeškania poprela čo do dôvodu a výšky, pretože podľa jej názoru nebol preukázaný právny dôvod ich vzniku. Žalovaný nespochybňuje, že žalobca bol oprávnený predložiť dôkazy na preukázanie dôvodnosti jeho pohľadávok v incidenčnom konaní, nemôže byť však na ťarchu žalovaného, že si žalobca nespĺnil jeho zákonnú povinnosť v štádiu prihlasovania pohľadávok, čím fakticky znemožnil reštrukturalizačnej správkyňi v lehote na popieranie pohľadávok preskúmať listiny, ktoré žalobca doložil až v súdnom konaní. Žalovaný tvrdí, že reštrukturalizačný správca nemôže poprieť prihlásené pohľadávky z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvných dojednaní, keď existencia takýchto dojednaní nebola správcovi z dôvodu porušenia povinnosti veriteľa v zmysle § 122 ods. 1 v spojení s § 29 ods. 6 ZoKR preukázaná v lehote na

popieranie pohľadávok. Úlohou správcu nie je predvídať, aké listiny, resp. dôkazy budú veriteľom produkované v prípadnom incidenčnom konaní, a teda pri popieraní musí vychádzať len zo skutočností, ktoré veriteľ osvedčí v prihláške. Žalovaný ďalej zdôraznil, že poukázal na absolútnu neplatnosť dojednaných zmluvných úrokov z omeškania hneď pri svojom prvom úkone, ktorým sa mal možnosť v rámci incidenčného konania vyjadriť k žalobcom predloženým listinám. S poukazom na okolnosti daného prípadu bolo preto povinnosťou konajúcich súdov, aby na námietku absolútnej neplatnosti zmluvných úrokov z omeškania prihliadali a s touto sa relevantným spôsobom vysporiadali.

38. Vo vzťahu k námietke o absolútnej neplatnosti zmluvných úrokov z omeškania žalovaný poukázal na zmluvy o dielo, z ktorých vyplýva, že žalobca si uplatnil úroky z omeškania, ktoré boli počítané nie zo sumy omeškania, ale z celej ceny diela (úrok z omeškania vo výške 0,5% z ceny diela za každý aj začatý týždeň omeškania platby), čo v konečnom dôsledku viedlo k tomu, že úroky z omeškania mnohonásobne prevyšovali istinu. Uviedol, že v prihláške č. 1 si žalobca uplatnil dlžnú istinu vo výške 1 804,22 eur a úroky z omeškania vo výške 67 172,60 eur, čo predstavuje 3.723,08% z dlžnej istiny. V prihláške č. 2 si žalobca uplatnil dlžnú istinu vo výške 4 033,22 eur a úroky z omeškania vo výške 65 340,62 eur, čo predstavuje 1.620,06% z dlžnej istiny. V prihláške č. 3 si žalobca uplatnil dlžnú istinu vo výške 269,17 eur a úroky z omeškania vo výške 61 676,66 eur, čo predstavuje 22.913,65% z dlžnej istiny. V prihláške č. 4 si žalobca uplatnil dlžnú istinu vo výške 998,81 eur a úroky z omeškania vo výške 1 275,30 eur, čo predstavuje 127,68% z dlžnej istiny. V prihláške č. 5 si žalobca uplatnil dlžnú istinu vo výške 836,40 eur a úroky z omeškania vo výške 8 218,60 eur, čo predstavuje 982,62% z dlžnej istiny, v prihláške č. 6 si žalobca uplatnil dlžnú istinu vo výške 2 492,95 eur a úroky z omeškania vo výške 4 051,74 eur, čo predstavuje 162,53% z dlžnej istiny, napokon v prihláške č. 7 si žalobca uplatnil dlžnú istinu vo výške 5 632,406 a úroky z omeškania vo výške 18 417,- eur, čo predstavuje 326,98% z dlžnej istiny.

39. Žalovaný ďalej v dovolaní vyslovil názor, že žalobcom uplatnený zmluvný úrok z omeškania nemôže požívať súdnu ochranu, nakoľko tento je v hrubom rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom, čo zakladá absolútnu neplatnosť takéhoto dojednanja. Takto dojednaná výška úrokov z omeškania nemá podľa žalovaného nič spoločné ani s ich sankčnou a kompenzačnou funkciou, pretože zaplatenie väčšej časti ceny diela nebolo medzi stranami sporu sporné. Konajúce súdy sa však aj napriek uvedenému skutkovému stavu a napriek popieracím dôvodom reštrukturalizačnej správkyne, s namietanou absolútnou neplatnosťou zmluvných úrokov z omeškania žiadnym spôsobom nevysporiadali, ani sa ňou nezaoberali a túto okolnosť odôvodnili len formalistickým výkladom zákona, keď uviedli, že námietka nebola výslovne uvedená v popieracom úkone reštrukturalizačného správcu. Uvedeným došlo podľa názoru žalovaného k postupu, kedy konajúce súdy nesprávnym procesným postupom znemožnili žalovanému, aby uskutočňoval svoje procesné práva, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

40. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

41. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

42. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (1. júla 2016).

43. V danom prípade bolo konanie o žalobe žalobcu o určenie popretých pohľadávok, začaté pred 1. júlom 2016 (žaloba doručená prvoinštančnému súdu dňa 26.03.2014 na č. 1. 1 spisu) a aj rozhodnutie prvoinštančného súdu o určení pohľadávok žalobcu voči žalovanému bolo vydané pred 1. júlom 2016 (dňa 19.01.2016, a teda ešte podľa O. s. p.). Na odvolanie žalovaného rozhodol odvolací súd

(potvrdzujúcim) rozsudkom po 1. júli 2016 (dňa 25.01.2017), a teda už podľa C. s. p. a dovolanie žalovaného bolo podané tiež podľa C. s. p.. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol C. s. p. ako nový civilný procesný kódex v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou v O. s. p., je potrebné dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie.

44. V zmysle uvedeného, úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je procesne prípustné a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento opravný prostriedok je aj opodstatnený; pre opačný prístup nedáva Civilný sporový poriadok podklad v žiadnom z jeho ustanovení. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru, platná právna úprava mu neumožňuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť až k posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Pokiaľ by dovolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon.

45. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal otázkou prípustnosti dovolania podaného žalovaným.

46. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p..

47. Podľa § 420 C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti).

48. S poukazom na úpravu dovolania účinnú od 01.07.2016, odlišnú od právnej úpravy účinnej do 30.06.2016, ak dovolateľ v dovolaní namieta vadu zmätočnosti v zmysle § 420 C. s. p. a pokiaľ dovolanie nemá vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa v dovolaní jednoznačne uviesť, ktorou z väd zmätočnosti uvedenej pod písm. a/ až f/ je podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, poznačené a zároveň je jeho povinnosťou podľa § 431 ods. 2 C. s. p. uviesť, v čom konkrétne táto vada spočíva. Iba ak sú tieto podmienky splnené, môže dovolací súd pristúpiť k preskúmaniu, či je dovolateľom tvrdený dovolací dôvod aj skutočne daný. V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

49. V danom prípade žalovaný v dovolaní namietol, že v dôsledku nesprávneho procesného postupu mu súd znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.).

50. Preskúmanie žalovaným vymedzeného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je v zmysle kvalitatívnej stránky dovolania (vzhľadom na vyššie uvedené) možné v časti, v ktorej žalovaný namietol nesplnenie požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia spočívajúcej v tvrdení, že konajúce súdy sa (žiadnym spôsobom) nevysporiadali s namietanou absolútnou neplatnosťou zmluvných úrokov z omeškania.

51. Povinnosť súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť je jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

52. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 C. s. p.,

pričom táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 378 ods. 2 C. s. p.). Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť. Ústavný súd SR vo svojej ustálenej judikatúre zdôraznil, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (napr. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09), pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (IV. ÚS 489/2011). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj súdu odvolacieho, prípadne aj dovolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania.

53. Dovolací súd po preskúmaní oboch vo veci vydaných rozhodnutí, tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho, dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu v spojení s potvrdeným rozsudkom súdu prvej inštancie vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 C. s. p. spĺňa, a preto ho možno považovať za preskúmateľný a ústavne akceptovateľný. Dovolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku prvoinštančného súdu, v ktorom sa súd dostatočne vysporiadal so skutkovým stavom veci vysvetliac, na základe akých preukázaných skutočností určil popreté pohľadávky žalobcu v celom rozsahu a z akých dôvodov nemohol prihliadnuť na ich popretie žalovaným. Zdôraznil nemožnosť rozširovať dôvody popretia pohľadávky po márnom uplynutí lehoty na popretie pohľadávok, ktorý záver odôvodnil aj poukázaním na nález Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 409/2013-49. Vysvetlil tiež, z akého dôvodu nemôže obstať popretie prihlásených pohľadávok v reštrukturalizácii vo vzťahu k nedoloženiu príloh prihlášok veriteľom. Nevysporiadanou nezostala ani námietka žalovaného spočívajúca v tvrdení o absolútnej neplatnosti dojednania úrokov z omeškania vo výške 0,5% z ceny diela za každý, aj začatý týždeň omeškania podľa § 39 OZ. Prvoinštančný súd vysvetlil, že túto nebral do úvahy a nepreskúmal z dôvodu, že nebola súčasťou popretia pohľadávok. Vo vzťahu k namietaným úrokom z omeškania mal súd nárok žalobcu za preukázaný listinnými dôkazmi, pričom správnosť ich výpočtu preveril vlastným výpočtom. Osobitne poukázal na odlišné posudzovanie popretia prihlásených pohľadávok v konkurznom a reštrukturalizačnom konaní.

54. S odôvodnením prvoinštančného rozsudku sa v celom rozsahu stotožnil aj súd odvolací, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a na zdôraznenie jeho správnosti poukázal (totožne so súdom prvej inštancie) na nevyhnutnú spoluprácu dlžníka so správcom v reštrukturalizačnom konaní a vyslovil neutržateľnosť popretia pohľadávok z dôvodu nepripojenia relevantných podkladov k prihláškam pohľadávok zo strany veriteľa.

55. Odôvodnenia vo veci konajúcich súdov a ich aplikáciu príslušných ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. a Obchodného zákonníka tak nemožno považovať za svojvoľné, arbitrárne alebo nelogické. Navyiac odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu rešpektuje úpravu zakotvenú v § 387 ods. 2 C. s. p., podľa ktorej odvolací súd v prípade, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Uvedené je reakciou na súdnu prax v prípadoch úplných a presvedčivých rozhodnutí súdov prvej inštancie, kedy odôvodnenie rozhodnutia odvolacích súdov je len kopírovaním vecne správnych dôvodov. V takých prípadoch rozhodnutia obsahujú stranám sporu známe podania, známy napadnutý rozsudok a v závere obsahujú už len stručné konštatovania o správnosti a presvedčivosti napádaného rozhodnutia, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje. Je tomu tak aj v posudzovanej veci, preto rozhodnutie odvolacieho súdu nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné. Za porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného (vid' napr. I. ÚS 673/2014, II. ÚS 27/2008, III. ÚS 167/2013).

56. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti dospel dovolací súd k záveru, že v konaní pred

odvolacím súdom, ani pred súdom prvej inštancie, k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti uvedenej s ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. nedošlo. Dovolanie žalovaného preto ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania, a teda otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

57. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

58. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.